

[Pelle Voigt]

get ganske vidtgående i forhold til den nuværende lovgivning. Det hænger sammen med – og det kommer vi i øvrigt tilbage til under behandlingen af et andet forslag – at SF har den opfattelse, at når lejerne indbetaler store beløb til vedligeholdelse, bør man for det første sikre, at disse midler rent faktisk er til stede, og for det andet, at de rent faktisk kan anvendes til vedligeholdelse, hvis ejendommen er misligholdt. Og er det ikke uendelig meget klogere at overlade dette besvær og disse vanskeligheder til beboerne? Hvis beboerne synes, der er noget i vejen med ejendommen, bør de kunne råde over vedligeholdelsesmidlerne og udnytte mulighederne for at optage lån i Grundejernes Investeringsfond, så ejendommen kan blive sat i stand.

Og må jeg så sige en ting til alle forkæmperne for den private ejendomsrets mest vidtgående varianter: Hvis husejeren skulle komme i den situation, at disse skurkagtige lejere ikke vedligeholder huset – hvis de af en eller anden grund skulle ønske, at de penge, der er indbetalt gennem huslejen til vedligeholdelse, bare bliver stående, så trappen ikke bliver sat i stand og der ikke foretages andre nødvendige og rimelige vedligeholdelsesarbejder – så har husejeren alle muligheder for at gå til huslejenævnet og sige: Værdien af min ejendom falder, lejerne er af mig ubekendte grunde ikke gået i gang med de nødvendige forbedringsarbejder.

Men frem for at fokusere på disse ekstremssituationer er det da langt enklere, at vi forestiller os, at det er noget, lejerne og beboerrepræsentationen tager sig af. Tænk på, hvor mange mærkværdige slagsmål om disse ting og hvor mange boligretssager vi vil kunne undgå, hvis man gennemfører en sådan ordning!

I det hele taget er forslaget tænkt som en håndsrekning til det, man kunne kalde den pæne udlejer. Enhver udlejer, der opfører sig ordentligt og opfylder lovens bestemmelser, vil blive lettet ganske betydeligt i sit arbejde og i sin virksomhed, hvis dette forslag gennemføres, for en række af de praktiske foranstaltninger og en række af de problemer, som små udlejere kan ligge og rode med, bliver løst på stedet, ved at beboerne bruger deres egne penge til at få klaret tingene på en fornuftig måde, i god ro og orden og på god demokratisk vis. Der er altså i virkeligheden tale om en lettelse.

Men når der er tale om de dårlige udlejere, kan der i høj grad opstå problemer. Det er klart, at den udlejer, der har en fætter, der er håndværker og udskriver falske regninger på vedligeholdelse osv. osv., kan komme i vanskeligheder, hvis beboerne kan sige: Vi kan altså ikke forstå, at det skal gøres på den måde, vi vil gerne undersøge, om tingene kan gøres billigere.

Og hvis udlejeren er uenig i det, kan han gå i boligretten og sige, at det skal være hans fætter med den mangeårige tradition for at tage overpriser for vedligeholdelsen. Også når der er tale om en udlejer, hvis administration af ejendommen, anvendelse af vicevært osv. er indlysende urimelig – det kender vi mange eksempler på – giver dette forslag beboerne mulighed for ganske enkelt at sige, at man vil have forholdene ændret. Og kun i det tilfælde, at udlejeren ikke kan acceptere det, går sagen til boligretten eller huslejenævnet.

I virkeligheden tror jeg, at det vil vise sig under udvalgsbehandlingen, og når vi indhenter høringssvarene, at de pæne, ordentlige og lovmedholdelige udlejere vil synes, at dette forslag i det store og hele er en god idé. Problemet er naturligvis, at det lukker for hele den gråzone af hel- og halvlegale indtægtsmuligheder og småsvindel, som ligger i de nuværende regler – det skal vi vende tilbage til, når vi skal diskutere sikringen af vedligeholdelsesmidler osv. – men det må hele Folketinget da have interesse i. Det kan da ikke være meningen, at vi af hensyn til nogle få fuldstændig ubetydelige boligspekulanter fortsat skal have en stribe konflikter og en masse vanskeligheder rundt omkring, når beboerne egentlig er tættest på problemerne og de nærmeste til at tage sig af dem og få det hele til at forløbe fornuftigt og gnidningsfrit.

Jeg ser med forventning frem til udvalgsarbejdet efter den diskussion, vi har haft i dag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er enig med hr. Pelle Voigt i, at der er en masse praktiske forenklinger i forslaget, og det gav jeg også udtryk for før. Jeg sagde også i mit første indlæg, at et udvidet beboerdemokrati i den almennyttige sektor, hvor der er store offentlige tilskud og man med rette kan sige, at det drejer sig om lejernes penge, ville også være o.k. set med Fremskridtspartiets øjne.